

Arrest

nr. 255 186 van 28 mei 2021
in de zaken X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 12 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 26 juli 2019, diende op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 11 september 2019, diende op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 3 november 2020 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 5 november 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, C.G.M.B., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/08/2019

Overdracht CGVS: 02/01/2020

Op 10 maart 2020, van 09.05 uur tot 13.10 uur, en op 30 september 2020, van 08.40 uur tot 12.50 uur had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Gérald Gaspart, was aanwezig gedurende het volledige eerste persoonlijk onderhoud. Uw advocaat, meester Catherine Smekens loco Gérald Gaspart, was aanwezig gedurende het volledige tweede persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 7 mei 1996 geboren in La Libertad, El Salvador. Van uw geboorte tot november 2017 woonde u samen met uw moeder in Tepecoyo, La Libertad. In november 2017 verhuisde u met uw moeder naar Sacacoyo, La Libertad, van waaruit u twee maanden later naar Mexico vertrok. In totaal woonde u anderhalf jaar in Mexico alvorens u in juli 2019 gedurende één maand terugkeerde naar El Salvador. Vanuit El Salvador vertrok u naar België. Sinds zes jaar hebt u een relatie met R.G.L.C. (DVZ (...), CGVS (...)) die momenteel met u in België verblijft.

Toen u met uw moeder in Tepecoyo woonde baatte zij daar een kleine winkel uit. Sinds een half jaar voor uw verhuis naar Sacacoyo moest ze aan de bende 18 een maandelijks bedrag van 45 dollar renta betalen. Eind oktober 2017 wilde uw moeder niet langer betalen en jullie besloten te verhuizen naar Sacacoyo, na de verhuis betaalde zij nooit meer renta.

In Sacacoyo raakte u bevriend met een jongen genaamd C.P. Op 5 januari 2018 stond u met C.P. in de buurt van jullie huis te praten toen jullie getuige waren van vijf mannen die het huis van een buurvrouw binnenvielen. Jullie wisten niet wat er gebeurde en bleven staan. Ongeveer tien minuten later kwam de politie er aan en werden drie van de vijf mannen gearresteerd, de rest kon ontsnappen.

De volgende dag toen u van uw werk kwam zei uw moeder dat ze C.P. hadden neergestoken en dat er enkele individuen naar u gevraagd hadden. Volgens de burens dachten de bendeleden van de bende 18 dat u informatie over de inbraak aan de politie had gegeven. U besepte dat u niet langer kon blijven en vertrok meteen naar de grens met Guatemala. Van daar reisde u verder naar Mexico waar u in Tapachula een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg het statuut van aanvullende bescherming (proteccion complementaria) en verzamelde genoeg geld om naar Mexico stad te verhuizen. In Mexico stad leefde u zonder noemenswaardige problemen tot u in mei 2019 herkend zou zijn geweest door een bendelid uit Tepecoyo. Die periode waren er veel vluchtelingenkaravanen die door de stad trokken en u vermoedt dat hij daar bij hoorde. U stond die dag aan een tacostand toen het bendelid u herkende en u toeriep dat ze u eindelijk gevonden hadden. U betaalde snel wat u gekocht had en kon met uw skateboard ontkomen.

Enkele dagen na dit incident ging u skaten met uw vrienden. Zij wisten u te zeggen dat er ‘vrienden’ van u waren langs geweest op het skatepleintje die op zoek waren naar ‘de Salvadoraan die skate’. U wist dat het over u ging en zei aan uw vrienden dat ze zeker nooit informatie over u mochten doorspelen. Hierna besloot u uit Mexico te vertrekken. U sprak met uw moeder die zei dat u een tante had in België bij wie u terecht kon.

Na uw vertrek uit El Salvador kwamen er regelmatig bendeleden aan uw moeder vragen waar u was. Ze dreigden uw moeder iets aan te doen als ze geen informatie over u zou geven. Uw moeder zei telkens dat u niet meer bij haar woonde, en dat ze niet wist waar u was. Ook bij uw vrienden zouden de bendeleden meerdere keren geïnformeerd hebben waar u was.

In mei 2018 kwamen drie gewapende bendeleden naar het schoonheidssalon waar uw vriendin en haar moeder aan het werk waren.

De mannen bedreigden uw vriendin en zeiden dat ze wilden weten waar u zich bevond, zo niet zouden ze uw vriendin en haar moeder vermoorden. Uw vriendin en haar moeder zeiden dat ze niet wisten waar u was, waarna de mannen opnieuw vertrokken. Na dit incident sloten zij de zaak en hebben ze verder van de bendeleden niets meer vernomen.

Begin juni 2019 verliet u Mexico en ging u terug naar El Salvador om uw documenten in orde te brengen zodat u zou kunnen reizen. Op 25 juli 2019 nam u het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar u op 1 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u vermoord of gefolterd te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart, uw permanente verblijfskaart van Mexico, het bewijs van uw statuut in Mexico en informatie over de procedure die u doorliep in Mexico.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land aanneemt. Daarnaast maakt u evenmin aanneemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw land rechtvaardigt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Als hoofdmotief van uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat u geïdoleerd werd door de bende 18 in El Salvador omdat u getuige was van een inbraak in Sacacoyo. Dit is evenzeer een gemeenschappelijk probleem dat geen verband houdt met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook toen u later in Mexico woonde zouden dezelfde personen u op het spoor zijn geweest. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter niet geloofwaardig daar ze geplaagd worden door tegenstrijdigheden en inconsistenties.

Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad in El Salvador en die de aanleiding zouden zijn geweest van uw vertrek naar Mexico wordt het volgende opgemerkt. Volgens uw verklaringen werd uw vriend C.P. de dag nadat jullie getuige waren van de inbraak neergestoken en waren de bendeleden ook naar u op zoek. Hierdoor zou u meteen het land verlaten hebben. Ten eerste wordt opgemerkt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u na de steekpartij nooit nog met C.P., en geen enkele andere vriend van Sacacoyo of Tepecoyo, sprak en dat u geen informatie hebt over wat er daarna met C.P. gebeurd is. Het enige wat u stelde te weten is wat uw moeder u gezegd zou hebben, namelijk dat C.P. na het steekincident terug thuis was van het ziekenhuis. Daarna zou zij niets meer van hem vernomen hebben aangezien zij enkele dagen later terug naar Tepecoyo verhuisde (CGVS (...) - 10.03.2020, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat C.P., voor zo ver u weet, overleden zou zijn. Volgens u zou hij de dag van het steekincident of de dag erna overleden zijn. U wordt gevraagd hoe u daarachter kwam en verklaart dat uw moeder het u zei via de telefoon toen u zich al in Mexico bevond (CGVS (...) - 30.09.2020, p.7). Wanneer geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zegt u dat u zich herinnert gezegd te hebben dat hij overleden is, wat niet overeenkomt met de informatie die u het CGVS gaf tijdens het vorige persoonlijk onderhoud. U tracht deze tegenstrijdigheid te verklaren door te zeggen dat u er pas in Mexico achter kwam dat C.P. overleden was. Mocht dat echter het geval zijn dan was u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS al op de hoogte van zijn overlijden en zouden uw verklaringen hierover consequent moeten zijn. De protection officer vraagt u vervolgens om even na te denken en de waarheid te zeggen. U blijft er echter bij dat C.P. overleden is en dat u hiervan op de hoogte werd gebracht toen u in Mexico aankwam (CGVS (...) - 30.09.20, p.7-8). Aangezien deze steekpartij de aanleiding was van uw vertrek uit het land en u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate aangetast.

Bovendien mag men toch verwachten dat u, mocht u effectief dergelijke traumatische ervaring hebben meegemaakt, op de hoogte zou zijn van de toestand van uw vriend of dat u er achteraf probeerde achter te komen. Uw gebrek aan interesse in het lot van uw vriend, doet dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ten tweede is het ook merkwaardig dat, als C.P. effectief overleed, u geen enkel bewijs zou kunnen voorleggen van het overlijden van uw vriend. U beweert bovendien ook op uw vorige facebookaccount bevriend te zijn geweest met hem. Na het uitspitten van uw beide accounts kan er echter geen enkel spoor van uw vriend worden terug gevonden. Er wordt wel degelijk een profiel gevonden op naam van C.P., met wie u bevriend bent, maar van hem beweerde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud al dat hij het niet is en dat u deze persoon enkel kent onder de naam C.I., wat weinig aannemelijk is aangezien u vlak daarvoor tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud beweerde dat u maar één persoon kent met de naam C.P. (CGVS (...) - 10.03.2020, p.17, CGVS (...) - 30.09.2020, p.7). Wat er ook van zij, het feit dat u nalaat enig bewijs te leveren over de dood of zelfs het bestaan van uw vriend zet de geloofwaardigheid van uw verhaal verder op losse schroeven.

Verder verklaart u dat de bendeleden ook na uw vertrek uit het land actief naar u op zoek bleven. U zegt dat u toen u in Mexico was chatte met een vriend van u genaamd J. Die zou u via facebookmessenger gezegd hebben dat de bendeleden achter u aan zaten en naar u vroegen. U wordt gevraagd de berichten hiervan te tonen, waarop u verklaart dat het via uw oud facebookprofiel was en dat u hier niet meer op kan. Ook hier slaagt u er dus opnieuw niet in uw verklaringen met enig bewijs te onderbouwen (CGVS (...) - 30.09.20, p.11).

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen na de inbraak van 5 januari 2018, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat de bendeleden maandenlang bij uw moeder en bij uw vrienden kwamen vragen waar u was.

In de eerste maanden van 2018, nadat u naar Mexico vertrok, zou uw vriendin meerdere keren aangesproken zijn door bendeleden van de bende 18 met de vraag waar u was. Ook hier wordt de geloofwaardigheid al aangetast doordat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die daaraan vooraf zouden zijn gegaan. De verklaringen die uw vriendin hierover aflegt zijn echter ook dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Er wordt haar tijdens haar persoonlijk onderhoud immers meermaals gevraagd om te kaderen hoe dat dan precies in zijn werk ging dat die bendeleden naar u kwamen vragen.

Ze komt echter niet verder dan te zeggen dat ze haar vroegen of zij iets over u wist en dat ze zei van niet. Ze zegt ook dat de bendeleden 'in het begin' naar u vroegen en pas maanden later het schoonheidssalon binnen vielen (CGVS (...), p.11). Even later tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart ze dan weer dat ze in april pas begonnen te vragen naar u. Op de vraag waarom ze daar drie maanden mee zouden wachten moet ze het antwoord schuldig blijven (CGVS (...), p.14). Door haar inconsistente verklaringen weet ze dan ook niet aannemelijk te maken dat de bendeleden u effectief zouden zijn komen zoeken.

In mei 2018 zouden enkele bendeleden het schoonheidssalon van uw schoonmoeder zijn binnen gevallen. Daarbij verklaart uw vriendin dat ze haar gingen doden als ze geen info gaf. Volgens haar verklaringen heeft zij echter aan de bendeleden gezegd dat ze van niets wist waarop de bendeleden zonder meer vertrokken zouden zijn. Het is echter niet aannemelijk dat de bendeleden maanden na de feiten nog zo met de zaak zouden bezig zijn, dat zij het schoonheidssalon zouden binnen vallen en dat zij dan zonder verder iets te ondernemen genoeg zouden nemen met het antwoord dat uw vriendin niet wist waar u was (CGVS (...), p.16). Na dit incident zou het schoonheidssalon gesloten zijn en heeft uw vriendin of haar familie niets meer van de bendeleden vernomen. Jullie verklaringen omtrent deze gebeurtenissen weten dan ook niet te overtuigen dat deze feiten zich effectief zouden hebben voorgedaan.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de feiten die zich afspeelden in El Salvador worden ook de feiten die zich in Mexico zouden hebben voorgedaan, en die u linkt aan de feiten in El Salvador, niet geloofwaardig bevonden. Hoe dan ook moet uw vrees beoordeeld worden ten opzichte van El Salvador, het land van uw nationaliteit.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat het uitermate toevallig zou zijn dat u op een dag aan een tacakraam staat in Mexico-Stad, een stad met bijna 9 miljoen inwoners, en daar wordt opgemerkt door een bendelid dat u kende vanuit uw streek in El Salvador. Zelfs al mocht zoiets gebeuren is het niet geloofwaardig dat deze persoon speciaal om u te zoeken naar Mexico zou zijn afgezakt en zou hebben geroepen: "We hebben u eindelijk gevonden" (CGVS (...) - 10.03.2020, p.13, CGVS (...) - 30.09.2020, p.13). Evenmin is het aannemelijk dat die bendeleden dan vervolgens exact wisten naar welk skatepark ze moesten gaan en aan welke personen ze info over u moesten vragen en dat ze u op die manier gelokaliseerd zouden hebben. Ook uw verklaring zijnde dat u de enige Salvadoraan zou zijn in Mexico-Stad die skatete is niet geloofwaardig. Daarbij komt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat het bendelid dat u herkende in Mexico-Stad El Barba (de baard) heet (CGVS (...) - 10.03.2020, p.13). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat het een bendelid was uit Tepecoyo maar dat u niet weet hoe hij genoemd wordt. Er wordt u nog gevraagd om hem te beschrijven en of hij opvallende kenmerken had, maar op geen enkel moment vermeldt u iets over een baard. Er wordt u gezegd dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zijn bijnaam vermeld heeft en u wordt gevraagd of u zich het dan herinnert, hierop moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U wordt geconfronteerd met het feit dat u vorige keer zei dat het El Barba was. Daarop zegt u dat u hem waarschijnlijk vermeld had omdat hij één van de machtigste bendeleden in Tepecoyo is en dat u er vanuit ging dat El Barba dan iemand gestuurd had om u te zoeken, maar dat hij het niet zelf was. Dat u uw verklaringen wijzigt naarmate u op inconsistenties gewezen wordt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer aan.

Eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u bovendien al gevraagd naar namen van bendeleden in uw buurt en toen hebt u El Barba niet genoemd. Als dat effectief degene zou zijn die u zocht en hij één van de belangrijkste in Tepecoyo was, dan zou men toch mogen verwachten dat u hem op zijn minst genoemd had (CGVS (...) - 30.09.2020, p.12, p.15). Uit deze inconsistenties blijkt dan ook wederom het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal.

Gezien bovenstaande elementen kan besloten worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn en dat u bijgevolg op basis van deze motieven niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie van Genève. Evenmin zijn er op basis van deze motieven zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art.48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Los daarvan getuigt uw terugkeer naar El Salvador, het land waar u beweert voor uw leven te vrezen, in de zomer van 2019 evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze vaststellingen.

Om uw verzoek te staven legt u documenten neer van het statuut dat u verkregen hebt in Mexico. Het gaat hierbij om het statuut van 'proteccion complementaria', wat betekent dat u niet als vluchteling erkend werd, maar dat u een 'aanvullende bescherming' kreeg. Dat houdt in dat u, volgens de Mexicaanse wetgeving, na analyse door de Mexicaanse autoriteiten niet terug gestuurd werd naar het grondgebied van een ander land (zijnde El Salvador) waar uw leven zou worden bedreigd of waar u het risico zou lopen te worden onderworpen aan foltering of andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Wat betreft deze procedure wordt opgemerkt dat uw verklaringen en ervaringen door Mexico behandeld werden in de door hun daarvoor opgestelde procedure. Het resultaat van deze procedure heeft verder geen invloed op de procedure die u hier in België doorloopt. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u immers diepgaand bevestigd en werd tot de conclusie gekomen dat de feiten die u aanhaalt niet geloofwaardig bevonden zijn. Bijgevolg kan uw relaas dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van een statuut van internationale bescherming.

Daarnaast legt u ook uw internationaal paspoort en uw nationale identiteitskaart voor. Deze documenten bevestigen uw identiteit, die op dit moment door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Deze documenten hebben verder geen invloed op de beslissing.

Wat betreft uw verklaring dat uw moeder in Tepecoyo, La Libertad, zes maanden lang maandelijks een rente van 45 dollar moest betalen, wordt opgemerkt dat dit zich beperkt tot afpersing. Afpersing is, hoewel verwerpelijk, een feit van gemeenrecht en houdt bijgevolg geen verband met de criteria van de Conventie van Genève. Dergelijke laakbare praktijken kaderen in de algemene situatie in El Salvador en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, temeer omdat het om een laag bedrag ging, de afpersing slechts zes maanden duurde, en u jullie nadien van deze renta verlost bleken (CGVS (...) – 10.03.2020, p. 9 & CGVS (...) - 30.09.2020, p. 4-5). Ook het loutere feit dat u bij deze afpersing in contact komt met criminelen volstaat niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevestiging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties.

Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat ook in het verzoek van uw partner, R.G.L.C., werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, R.G.L.C., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 17/09/2019

Overdracht CGVS: 03/03/2020

Op 1 oktober 2020, van 13.15 uur tot 16.45 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Catherine Smekens loco Gérald Gaspart, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 16 november 1999 geboren in La Libertad, El Salvador. De laatste elf jaar voor uw vertrek uit het land woonde u in Lourdes Colon, in La Libertad. Sinds zes jaar hebt u een relatie met C.G.M.B. (DVZ (...), CGVS (...)), die momenteel ook in België verblijft. Van januari tot mei 2018 had uw moeder een schoonheidssalon in Tepecoyo, u hielp haar met het werk daar. Van januari tot juli 2019 studeerde u rechten aan de Technologische Universiteit van El Salvador.

In de eerste helft van 2018 had u voor het eerst problemen met bendeleden van de bende 18 die op zoek waren naar uw partner. Die zou immers in januari 2018 getuige zijn geweest van een inbraak waarbij enkele bendeleden opgepakt werden en zij zouden hem daar verantwoordelijk voor houden. U werd een paar keer aangesproken op straat maar zei telkens dat u niet wist waar uw vriend was.

In mei 2018 kwamen drie gewapende bendeleden naar het schoonheidssalon waar u en uw moeder aan het werk waren. De mannen bedreigden u en zeiden dat ze wilden weten waar uw vriend zich bevond, zo niet zouden ze jullie vermoorden. U en uw moeder zeiden dat jullie het niet wisten waarna de mannen opnieuw vertrokken. Na dit incident sloten jullie de zaak en hebben jullie verder van de bendeleden niets meer vernomen.

Begin 2019 kreeg u problemen met een jongen van uw kerkgemeenschap, J.R. Hij toonde interesse in u, maar u maakte hem duidelijk dat u al een relatie had met C.G.M.B. Hij bleef echter aandringen. Bovendien merkte u op dat hij u al twee keer aan de universiteit probeerde op te wachten. Telkens kon u ontkomen door langs de achterkant weg te gaan. U vertelde het aan uw ouders. Uw ouders gingen met de ouders van J.R. praten, maar zij wilden niet geloven dat hun zoon zoiets zou doen. J.R. stopte niet, hij zei u dat u moest luisteren en dat hij vrienden had bij de bende 18.

Midden juli 2019 werd u op de campus plots bij de arm gegrepen door een voor u onbekende gewapende man. U kon zich lostrekken en sprak de bewaker van de universiteit aan die uw moeder verwittigde. Zij kwam u ophalen en na dit incident stopte u met studeren aan de universiteit.

U werd nog éénmalig achtervolgd door een auto en dacht dat die misschien aan het wachten was tot u alleen was om u te doen instappen. Toen die auto dichterbij kwam bleek echter dat u die persoon niet kende en verder gebeurde er niets.

Na bovenstaande gebeurtenissen besloten u en uw familie ook niet langer naar dezelfde kerk te gaan. J.R. bleef u daarna nog telefonisch lastig vallen, maar verder hebt u hem nooit meer persoonlijk gezien of gesproken. Uit angst voor hem besloot u het land te verlaten.

Op 10 september 2019 nam u het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar u op 17 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u verkracht of vermoord te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart, uw studentenkaart, 6 foto's (één van uw universiteit en de rest van J.R. en uw kerkgemeenschap). Op 5 oktober 2020 ontving het CGVS een mail van uw advocaat met daarin drie links naar facebookaccounts van J.R.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Wat betreft uw bewering dat u het land moest ontvluchten door de problemen ingeroepen door uw partner, wordt verwezen naar zijn beslissing waar geen geloof wordt gehecht aan de door hem ingeroepen feiten. Zijn beslissing luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

Daarnaast verklaart u dat u problemen kende met een zekere J.R. die een relatie met u wilde. Uit uw verklaringen hierover kan evenmin een nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

U verklaart dat u sinds begin 2019 gestalkt werd door J.R. Hij zei zelf geen lid te zijn van een bende, maar wel vrienden te hebben bij de bende 18 (CGVS (...), p.18). U verklaart ook dat u na uw vertrek via uw moeder vernam dat J.R. betrokken zou zijn bij de bendes en dat hij zelfs één van zijn burens vermoord zou hebben. U weet hier echter geen verdere informatie over te geven en slaagt er niet in te overtuigen dat deze feiten zich effectief zouden hebben voorgedaan (CGVS (...), p.19). Deze elementen volstaan niet om aan te tonen dat deze J.R. – op welke manier dan ook – betrokken zou zijn bij de bende 18.

J.R. zou u onnoemelijk veel keren gecontacteerd hebben door u te bellen en berichten te sturen. Hij bedreigde u en zei dat hij wist hoe laat u uw huis verliet en hoe laat u bij de universiteit aankwam (CGVS (...), p.12). Van deze conversaties kan u echter geen enkel bewijsstuk voorleggen. U zou verschillende simkaarten gehad hebben met verschillende nummers maar u legt niets voor (CGVS (...), p.12, p.17, p.19). Mocht J.R. u echter gedurende een lange tijd frequent hebben lastig gevallen mag men toch verwachten dat u iets van bewijs kan voorleggen om uw verklaringen te staven.

Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat die berichten plots stoppen op het moment dat u het land verlaat aangezien u aangeeft dat u J.R. al maanden niet meer zag en hij dus niet kon weten dat u het land verlaten had (CGVS (...), p.11).

Verder verklaart u dat J.R. twee keer naar uw universiteit zou gekomen zijn zonder iets te ondernemen. Volgens u kon hij niets doen omdat u steeds langs de achterkant wist te ontkomen (CGVS (...), p.13). Het is echter weinig aannemelijk dat hij u steeds bedreigde, zegt dat hij uw routes kent en weet waar u studeert en woont, maar dat u er toch in slaagde aan hem te ontkomen op de campus. Bovendien zegt u eerst dat J.R. u twee keer stond op te wachten aan de universiteit en zegt u later tijdens uw persoonlijk onderhoud dat het drie of vier keer was (CGVS (...), p.12, p.17). Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Nadat u stopte met studeren en uw familie van kerk veranderde, in juli 2019, kreeg u nog seksueel getinte berichten van J.R., maar zag u hem niet meer (CGVS (...), p.18). Het gegeven dat iemand u ongewenst benadert en seksueel getinte berichten stuurt is weliswaar verwerpelijk, maar niet voldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade.

Daarnaast spreekt u nog van een éénmalig incident op de campus waarbij een voor u onbekende man u bij de arm greep. U maakt echter niet aannemelijk dat dit incident verband zou houden met uw problemen met J.R. De man zou zonder meer vertrokken zijn en u hebt geen idee wie hij is (CGVS (...), p.17-18). U wordt gevraagd waarom J.R. u zelf niet zou kunnen benaderen en zegt dat u het niet weet, maar misschien omdat het makkelijker was voor een onbekende u vast te pakken dan dat hij het zelf zou doen. Het is echter niet logisch dat J.R., die u al jaren kende, u dan niet zelf zou benaderen aangezien hij hier zo veel mogelijkheden toe had. Hij wist waar u naar school ging, hij kende de routes die u nam, jullie gingen naar dezelfde kerk en hij kende u en uw familie al jaren (CGVS (...), p.6, p.12, p.) Bijgevolg moet deze gebeurtenis dan ook als een geïsoleerd incident beschouwd worden. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen over dit incident enkel dat een man u bij de arm greep, waarop u zich lostrok en de man vertrok (CGVS (...), p.12, p.17). Deze gebeurtenis is onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Verder haalt u nog aan dat u éénmalig gevolgd werd door een auto en dat u misschien dacht dat iemand u in de wagen wilde trekken. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat dit incident enig verband houdt met uw problemen met J.R. Bovendien verklaart u dat de auto dichterbij kwam en dat toen bleek dat u de persoon of personen die erin zaten niet kende, verder is er niets gebeurd. U weet dan ook niet te overtuigen dat de auto daar effectief voor u reed. Uit deze specifieke situatie kan dus evenmin een nood aan bescherming worden afgeleid aangezien er eigenlijk niets gebeurde en u hier persoonlijk geen verdere problemen door ondervond (CGVS (...), p.12).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. U legt 4 foto's voor waarop J.R. te zien is. Hoewel het best mogelijk is dat de persoon op deze foto de J.R. is waarover u spreekt en dat die naar dezelfde kerk ging, bieden ze geen steun voor uw bewering dat hij u lastig viel. De andere foto die u voorlegt is een foto waarop u zelf te zien bent in de kerk. Deze heeft evenmin invloed op de beslissing. U legt ook nog een foto neer waarop uw universiteit te zien is, deze heeft ook geen verdere bewijswaarde om uw verklaringen te onderbouwen. Op 5 oktober 2020 ontving het CGVS een mail van uw advocaat met drie profielen van J.R. Hier is geen informatie uit af te leiden die steun biedt voor uw bewering dat hij u lastig viel, noch voor uw bewering dat hij lid zou zijn van of vrienden zou hebben bij de bende 18.

Daarnaast legt u nog uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart en uw studentenkaart neer. Deze documenten bevestigen uw identiteit die momenteel door het CGVS niet betwist wordt.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie heeft of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die

hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De heer C.G.M.B. (verzoeker) (RvV 254 573) en mevrouw R.G.L.C. (verzoekster) (RvV 254 574) zijn partners. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften grotendeels op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschriften een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;*
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)*
- de formele motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;*
- de rechten van de verdediging*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen)*
- beoordelingsfout".*

Na een theoretische toelichting, gaan verzoekers vooreerst in op de geloofwaardigheid van hun relaas. In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker wordt toegelicht als volgt:

"Verzoeker volhardt in zijn relaas zoals uiteengezet op CGVS.

Verzoeker herhaalt dat hij enkel twee maanden in Sacacoyo verbleef. Hij heeft weinig contact gehad met zijn burens in deze wijk gedurende deze periode. Hij heeft geen enkel contact gehad met bewoners van deze gemeente na zijn vertrek. Het enige dat hij leerde heeft hij via zijn moeder gehoord. Hij heeft getracht om zo precies mogelijk uiteen te zetten wat hij wist en hoe hij dit allemaal te weten kwam.

Ook over het lot van zijn buur die met hem getuige was van de inval van de bendeleden bij een buur en de tussenkomst van de politie heeft hij enkel informatie gekregen van zijn moeder, toen hij al in Mexico verbleef.

Dit is ook de reden waarom hij geen bewijs van het overlijden van zijn vriend C.P. kan neerleggen.

Daar waar verwerende partij stelt dat de partner van verzoekster vaag is wanneer zij het heeft over de bezoeken van bendeleden op haar werk moet er worden vastgesteld dat de partner van verzoeker wel degelijk informatie heeft gegeven over de manier waarop de bendeleden haar benaderden en de evolutie van hun houding. Terwijl ze in het begin enkel informatie vragen komen ongeveer een maand daarna gewapende mannen binnen de zaak om haar te bedreigen. Daarop verhuizen de partner van verzoeker en de moeder van de partner van verzoeker naar Lourdes Colon (CGVS (...))0, p. 11, p. 14).

Verzoekende partij wenst te verduidelijken dat hij nooit heeft gedacht dat de bendeleden hem bewust en gericht in Mexico kwamen opzoek. Het is zo dat hij denkt dat zij hem daar toevallig tegenkwamen.

Eens zij ontdekten dat hij in Mexico verbleef zijn zij in de stad op zoek geweest naar hem. Hij weet zeker dat zij tot op de skate park naar hem zijn komen vragen. Waarschijnlijk zijn zij ook op andere plekken vragen gaan stellen, maar verzoeker heeft hierover geen informatie.

Rekening houdende met verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn partner moet zijn relaas als geloofwaardig worden geacht.

Dit is des te meer het geval dat verzoeker in Mexico over een bescherming beschikte. Hoewel de Belgische instanties inderdaad niet worden verbonden door de beslissingen van de Mexicaanse autoriteiten vormt dit toch een positieve aanwijzing van het bestaan van een gegronde vrees of een reëel risico in geval van terugkeer in El Salvador."

Deze toelichting werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster.

In het verzoekschrift in hoofde van verzoekster werd verder nog toegelicht als volgt:

"Verzoekster is het oneens met de beoordeling van verwerende partij van haar eigen specifieke motieven. Wanneer verwerende partij van verzoeker blijkt te verwachten dat zij een bewijs neerlegt van het behoren tot een bende van J.R. legt zij een onredelijke bewijslast op verzoekster.

Verzoekster kan ook niet worden vernacht om alle detail te kunnen geven over de moord dat J.R. heeft gepleegd. Het feit dat zij op de hoogte is van de groeiende implicatie van deze persoon bij de bende, de manier waarop zij het te weten kwam en de informatie die zij hierover gaf zijn doorleefd en overtuigend. Verwerende partij blijkt abstractie te maken van de informatie over de positie van de vrouwen en meer specifiek van de jonge vrouwen in el Salvador.

El Salvador blijkt één van de gevaarlijkste landen ter wereld te zijn voor de vrouwen (Coi veiligheidssituatie, p. 15). Slechts 6% van de vrouwen die slachtoffer zijn dienen klacht in bij de politie, uit vrees voor represailles. Het weigeren van seksueel getinte vragen of eisen vanuit bendeleden is geen optie: Si une fille recette les avances d'un membre de gang, elle met sa vie en danger (Coi Focus veiligheidssituatie, p. 15)

Niet alleen was verzoekster overtuigend, maar zij kon ook veel gedetailleerde en doorleefde informatie geven over J.R., de linken naar zijn Facebookaccount geven en de evolutie van de bedreigingen beschrijven.

Gezien haar verklaringen geloofwaardig zijn en in overeenstemmingblijken met de algemeen gekende informatie moet haar relaas als geloofwaardig worden geacht."

Verzoekers wijzen tevens op de noodzaak om het risico in geval van terugkeer te objectiveren en op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Zij stellen dat in de context van El Salvador het gegeven dat men slachtoffer is van de bendes en hun praktijken, een zwaarwichtig feit is dat een gegronde vrees met zich meebrengt en een reëel risico inhoudt om het slachtoffer te worden van erge mensenrechtenschendingen, met name een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, zonder dat er een bescherming door de nationale autoriteiten beschikbaar is.

Verzoekers benadrukken dat zij geloofwaardig zijn wanneer zij stellen dat zij reeds het slachtoffer waren van bedreigingen. De ernst van de incidenten die zij ondergingen in El Salvador en de impact ervan kan onmogelijk onderschat worden en moet in overweging worden genomen. Verzoekers verwijzen in deze naar artikel 48/3, § 2, eerste lid, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Aangezien hun verklaringen aantonen dat zij reeds slachtoffer waren van de 'pandilla', moet worden vermoed dat deze bedreigingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer. Dit is te meer het geval nu uit objectieve informatie over de situatie in El Salvador blijkt dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. De gebeurtenis situeert zich immers in de algemene context in El Salvador, zoals deze blijkt uit de COI Focus "El Salvador: Situation securitaire" van Cedoca van 15 juli 2019, die wordt gekenmerkt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara's of pandilla's) onderling en tussen de bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) waardoor El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen wordt beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld.

Verzoekers stellen dat de voormelde COI Focus, die zelf citeert uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines – El Salvador”* van 2016, categorieën vermeldt van personen die in El Salvador een verhoogd risico lopen om *“het doelwit te worden van bendegeïmpliceerd geweld het afpersingsgeld niet meer heeft betaald en voor de gevolgen daarvan is gevlucht”*.

Verder betogen verzoekers, onder citering van voormelde COI Focus, dat de organisatie van de bendes maakt dat informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, wordt bewaard en in sommige gevallen ook wordt verspreid naar leden van dezelfde bende in andere wijken. Dit heeft tot gevolg dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, mogelijk het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene. Eens men dus bij een bende als individu in een negatief daglicht komt te staan, is de kans dan ook reëel dat deze informatie bewaard wordt en in geval van terugkeer naar El Salvador, van zodra men in contact komt met leden van diezelfde bende, boven komt drijven. Verzoekers verwijzen in dit opzicht ook naar en citeren uit objectieve landeninformatie, met name de voormelde COI Focus met betrekking tot de veiligheidssituatie in El Salvador en de COI Focussen *“El Salvador: Retour au pays des ressortissants”* van Cedoca van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 met betrekking tot de risico's voor terugkeerders. Zij menen dat deze informatie bevestigt dat personen die eerder problemen ondervonden met bendeleden, een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden. Deze informatie wordt ook bevestigd door UNHCR, UN Human Rights Council, het Immigration and Refugee Board of Canada en Human Rights Watch. Verzoekers menen dat, in het licht van de aangehaalde informatie, kan worden aangenomen dat zij een groot risico lopen om in geval van terugkeer door de bende te worden vervolgd. Het is dan ook absoluut geen optie om naar El Salvador terug te keren, rekening houdende met het bestaan van dit risico.

Verzoekers benadrukken nog de nood aan een toekomstgericht onderzoek en het in overweging nemen van het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden. Zij stellen hierbij dat uit de algemene informatie blijkt dat een terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is dat door verschillende factoren kan worden beïnvloed, waaronder het profiel van verzoekers. Op basis hiervan dient te worden opgemerkt dat het bestaan van een risicoprofiel van invloed kan zijn voor de beoordeling van het risico in geval van terugkeer. Hoe hoger het risicoprofiel, hoe ruimer het *“voordeel van de twijfel”* toegepast moet worden, aldus verzoekers. Dit geldt volgens hen zowel voor de geloofwaardigheid van de feiten en de waarschijnlijkheid van het risico in geval van terugkeer. Verzoekster voert in dit verband nog aan in haar verzoekschrift dat men rekening dient te houden met het feit dat zij als jonge vrouw een bijzonder hoog risico loopt in geval van terugkeer naar El Salvador.

Onder verwijzing naar voormelde COI Focussen van 12 juli 2019 en 9 januari 2020 inzake de risico's voor terugkeerders naar El Salvador, voeren verzoekers nog aan dat hun verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Enkel het IOM meldt dat zij geen weet hebben van personen die na terugkeer problemen ondervonden met de bendes, maar geeft wel toe dat de ondersteuning ingewikkeld is aangezien er regio's zijn die zo onveilig zijn dat zij er zich niet verplaatsen. Daarenboven stelt het IOM dat zij geen informatie bijhouden in verband met de veiligheidssituatie van terugkeerders. Dit is omdat vrijwillige terugkeer met ondersteuning enkel gebeurt voor gevallen waar het bestaan van een veiligheidsrisico onderzocht werd en er besloten werd dat er geen veiligheidsrisico bestond. Andere experts en onderzoekers stellen dat terugkeerders zich in dezelfde situatie zullen bevinden als andere Salvadoranen, doch er bestaat wel een verhoogd risico indien de koopkracht verbeterd is. Dit wordt tevens bevestigd door Human Rights Watch. Verzoekers achten deze informatie verder niet tegenstrijdig met de andere informatie die stelt dat het doorslaggevend risicoverhogend element de perceptie is, in hoofde van de bendeleden die in de wijk van herinstallatie actief zijn, dat de persoon economische middelen heeft. Deze perceptie bestaat frequent wanneer iemand uit het buitenland komt en/of er familieleden heeft, wat het geval is voor verzoekers. Verzoekers citeren nog uit en verwijzen naar de voormelde COI Focus van 9 januari 2020 ter bevestiging van dit betoog, naar informatie van Human Rights Watch en *“de speciale rapporteur van de Verenigde Naties over Mensenrechten”*.

Verzoekers stellen dat op basis van voormelde informatie dient te worden besloten dat zij verschillende kenmerken vertonen op basis waarvan zij als risicopersonen dienen te worden beschouwd in geval van een terugkeer naar El Salvador en dat zij, op basis van het cumulatief effect van deze risicofactoren, een risico op vervolging of op ernstige schade in geval van terugkeer voldoende aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts halen verzoekers landeninformatie aan van UNHCR, Cedoca en Human Rights Watch, waaruit volgens hen blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes. Verder benadrukken zij dat de moeilijkheid om bescherming te verkrijgen van de nationale autoriteiten werd onderlijnd door UNHCR in twee tussenkomsten die zij uitvoerde in rechtszaken voor het EHRM en Amerikaanse rechtbanken, waarbij zij citeren uit deze tussenkomsten (verzoekschrift, stukken 5-6). Zij besluiten hieruit dat geen bescherming mogelijk is door de nationale autoriteiten.

In die optiek betogen verzoekers dat ook een hervestiging op een andere locatie in El Salvador geen veiligheid kan bieden. Bij een hervestiging zullen verzoekers het voorwerp vormen van een onderzoek door de daar aanwezige bendeleiden. Verzoekers citeren uit landeninformatie van Human Rights Watch die volgens hen bevestigt dat interne hervestiging uiterst moeilijk en gevaarlijk is. Zij zijn dan ook van mening dat de specifieke gebeurtenissen die zij ondergingen in El Salvador ertoe leiden dat zij in geval van terugkeer naar dat land een reëel risico lopen om als gevolg hiervan vervolgd of ernstig geschaad te worden, zonder dat zij zich elders in hun land van herkomst aan dit gevaar kunnen onttrekken.

Verzoekers stellen verder het niet eens met de stelling van de commissaris-generaal dat de achtergrond van de vervolgingsfeiten die zij vrezen veeleer economisch, en geenszins politiek, van aard is waardoor er geen band zou bestaan met het Vluchtelingenverdrag. Zij benadrukken dat zij worden gezien als iemand die een vorm van verzet pleegt tegen de bende die een semi-autoriteit is in hun regio van herkomst. Verzoekers verwijzen naar artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft het begrip 'politieke overtuiging' en artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, waaruit blijkt dat vervolging of ernstige schade kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren. Zij stellen dat uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneren. Huns inziens vormen de bendes in El Salvador zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. Met verwijzing naar landeninformatie en de richtlijnen van UNHCR betogen verzoekers dat een vorm van verzet tegen deze autoriteit wel degelijk de uiting vormt van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen. De vervolging door de bende die verzoekers vrezen, is in wezen geen vervolging om louter economische of criminele redenen, maar kan in de hierboven geschetste context in El Salvador wel degelijk als een vervolging opgevat worden, die het gevolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende. Verzoekers vrezen wel degelijk vervolging omwille van hun politieke overtuiging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Wat artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, wijzen verzoekers erop dat uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat er geen gewapend conflict is in El Salvador. Zij achten deze stelling echter niet verzoenbaar met de informatie uit de voormelde COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador, waarnaar de commissaris-generaal zelf verwijst. Hieruit blijkt immers dat verschillende bronnen van oordeel zijn dat er in El Salvador weldegelijk sprake is van een gewapend conflict. Verzoekers citeren hierbij nog uit informatie van GIWPS waarin besloten wordt dat ook in het internationaal humanitair recht de situatie in El Salvador als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd, alsook naar een artikel van Ximena Galvez Lima in het Journal of International Humanitarian Legal Studies die tot dezelfde conclusie komt. Aldus benadrukken verzoekers dat er, in tegenstelling tot hetgeen de commissaris-generaal beweert, weldegelijk bronnen zijn die van mening zijn dat de veiligheidssituatie in El Salvador kan worden gekwalificeerd als een situatie van (binnenlands) gewapend conflict en dat artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet mogelijks wel van toepassing is.

Verzoekers menen verder dat ook de stelling van de commissaris-generaal dat enkel mensen met een bepaald profiel gevisieerd worden, dient te worden genuanceerd. Zij citeren hierbij uit de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 27 februari 2015 en stellen dat uit deze informatie bleek dat iedereen toen een risico liep om blootgesteld te worden aan het geweld in El Salvador, zodat er toen duidelijk sprake was van willekeurig geweld in het land. Er zijn geen aanwijzingen dat de situatie anno 2020 drastisch veranderd is, aldus verzoekers. Zij citeren uit informatie van OSAC, Foreign Policy en International Crisis Group waaruit volgens hen blijkt dat de situatie in El Salvador gekenmerkt wordt door geweld tegen bekende maar ook "*opportunistische*" doelwitten en dat het geweld wijdverspreid is en iedereen het risico loopt te verdwijnen of geteisterd te worden door het geweld gepleegd door de bendes. Iedereen wordt verondersteld de '*banderea*' betalen en iemand die dit niet doet zal hier de gevolgen van dragen.

Verzoekers besluiten dat, naast het feit dat meerdere bronnen de situatie in El Salvador als een situatie van gewapend conflict kwalificeren, uit meerdere bronnen tevens blijkt dat er niet enkel sprake is van doelgericht geweld. In aanmerking nemend dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is met moordcijfers zo hoog als in sommige door oorlog geteisterde landen, menen verzoekers dat er voor burgers in El Salvador wel degelijk sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers menen aldus dat de commissaris-generaal een beoordelingsfout heeft gemaakt en dat hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet dient te worden toegekend. Op subsidiaire wijze voeren zij aan dat de bestreden beslissingen onvoldoende en niet op een serieuze en zorgvuldige wijze gemotiveerd zijn waar zij stellen dat de situatie in El Salvador geen aanleiding geeft tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de COI Focus "*Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019 (stuk 3);
- een "*Glossaire*" van Frédéric Faux in "*Les maras, gangs d'enfants*" van 2006 (stuk 4);
- de "*Submission by the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in the case of S.M. v. Spain (Appl. No 29659/16) before the European Court of Human Rights*" van 30 januari 2017 (stuk 5);
- de "*Brief of amicus curia United Nations High Commissioner for Refugees in support of plaintiffs-appellees*" in de zaak *Grace, et al., v. William P. Barr, Attorney General*, voor de United States Court of Appeals for the District of Colombia Circuit (stuk 6).

3.1.3. In de aanvullende nota's van 14 april 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus "*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*" van Cedoca van 17 december 2020;
- de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 12 oktober 2020.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekers slagen er niet in de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekers' verweer in de verzoekschriften in wezen beperkt blijft tot het volharden in hun vrees voor vervolging en de geloofwaardigheid van hun verklaringen, het poneren van loutere beweringen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om afbreuk te doen aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen.

De Raad treedt vooreerst de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers ingeroepen problemen met de bende 18 waarbij verzoeker geïnvolveerd zou worden omdat hij getuige was van een inbraak in Sacacayo. De bestreden beslissingen oordeelden immers op pertinente en correcte wijze dat de geloofwaardigheid van deze feiten worden ondergraven door de vaststellingen dat (i) verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over de afloop van de steekpartij waarvan zijn vriend C.P. het slachtoffer was, (ii) zijn verklaringen over het lot van zijn vriend getuigen van een gebrek aan interesse in zijn hoofd, (iii) verzoeker geen bewijs neerlegt van het bestaan van C.P. of diens beweerd overlijden, noch van (iv) zijn chatgesprekken met J. die hem zou hebben verteld dat de bendeleden naar hem op zoek bleven na zijn vertrek, (v) de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn problemen na de inbraak op 5 januari 2018 ongeloofwaardig zijn, er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn

verklaringen dat de bendeleden naar hem vroegen bij zijn moeder, vrienden en partner, (vi) verzoekster vage en inconsistente verklaringen heeft afgelegd over deze incidenten waarbij zij zelf betrokken was, (vii) verzoekers' verklaringen over het incident waar bendeleden verzoekster en haar moeder bezochten in het schoonheidssalon niet geloofwaardig zijn, (viii) de vaststelling dat verzoekers' verklaringen over de problemen in El Salvador ongeloofwaardig zijn, afbreuk doen aan de feiten die zich in Mexico zouden hebben voorgedaan, (ix) verzoeker tevens ongeloofwaardige en inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot deze feiten, (x) zijn terugkeer naar El Salvador in 2019 evenmin getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde.

In zoverre de verzoekschriften aanvoeren dat verzoeker weinig informatie heeft over het lot van zijn vriend C.P. en geen bewijzen kan voorleggen op dit punt omdat hij slechts twee maanden in Sacacoyo verbleef, weinig of geen contact had met zijn burens tijdens en na zijn verblijf aldaar en enkel informatie kreeg van zijn moeder, merkt de Raad op dat dit verweer geen afdoende verschoning biedt voor verzoekers inconsistente verklaringen hierover, zoals blijkt uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen. Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij tijdens de persoonlijke onderhouds eenduidige verklaringen kan afleggen over het lot van zijn vriend C.P., die volgens zijn verklaringen werd neergestoken omwille van dezelfde feiten, zelfs indien verzoeker weinig informatie zou hebben hierover. Bovendien merkt de Raad op dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan hij geen kennis heeft. Dat hij geen contacten meer heeft in Sacacoyo betreft een louter bewering in verzoekers hoofde die klemmt met zijn verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dat hij tijdens zijn verblijf in Mexico contact had met een vriend J. die ook in Sacacoyo woont (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat het onmogelijk zou zijn voor hem om informatie en documenten te bekomen over zijn vriend C.P. Verzoekers inconsistente verklaringen hierover en zijn nalatige handelingen om zich te informeren wijzen op een manifest gebrek aan interesse in hoofde van verzoeker en doen aldus afbreuk aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten.

Verzoekers poneren verder dat verzoekster wel degelijk informatie heeft gegeven over de wijze waarop de bendeleden haar benaderden en de evolutie van hun houding, daar zij verklaarde dat de bendeleden in het begin enkel informatie vroegen doch na een maand gewapend haar zaak binnenkwamen om haar te bedreigen. De Raad merkt op dat zij met dit verweer niet *in concreto* afbreuk doet aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekster inconsistente verklaringen heeft afgelegd over haar contacten met de bendeleden toen zij naar verzoeker kwamen vragen. Het louter vasthouden aan één versie van de feiten, zonder elementen aan te voeren waarom deze de juiste zou zijn, kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de vastgestelde inconsistenties.

Waar verzoekers verder aanvoeren dat verzoeker nooit gedacht heeft dat de bendeleden hem bewust en gericht kwamen opzoeken in Mexico, doch wel dat zij hem er toevallig tegenkwamen, wijst de Raad erop dat dit klemmt met verzoekers verklaringen dat de bendeleden zeiden dat zij hem "*eindelijk hadden gevonden*" (administratief dossier verzoeker, CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 2; Notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 13). Hoe dan ook doet dit verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker op een dag in Mexico-Stad zou zijn opgemerkt door een bendelid die hij kende uit El Salvador. Verzoekers gaan er met hun verweer in de verzoekschriften hoe dan ook aan voorbij dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd over het bendelid dat hem in Mexico-stad gevonden had, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op dit punt.

Waar verzoekers nog benadrukken dat verzoeker in Mexico over bescherming beschikte en dit een positieve aanwijzing zou vormen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico loopt in geval van een terugkeer naar El Salvador, benadrukt de Raad dat ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites wordt beoordeeld. Er wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoeker blijft hier, gelet op de voorgaande vaststellingen, echter in gebreke.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Wat betreft de problemen die u zou hebben gehad in El Salvador en die de aanleiding zouden zijn geweest van uw vertrek naar Mexico wordt het volgende opgemerkt. Volgens uw verklaringen werd uw vriend C.P. de dag nadat jullie getuige waren van de inbraak neergestoken en waren de bendeleden ook naar u op zoek. Hierdoor zou u meteen het land verlaten hebben. Ten eerste wordt opgemerkt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS beweerde dat u na de steekpartij nooit nog met C.P., en geen enkele andere vriend van Sacacoyo of Tepecoyo, sprak en dat u geen informatie hebt over wat er daarna met C.P. gebeurd is. Het enige wat u stelde te weten is wat uw moeder u gezegd zou hebben, namelijk dat C.P. na het steekincident terug thuis was van het ziekenhuis. Daarna zou zij niets meer van hem vernomen hebben aangezien zij enkele dagen later terug naar Tepecoyo verhuisde (CGVS (...) - 10.03.2020, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat C.P., voor zo ver u weet, overleden zou zijn. Volgens u zou hij de dag van het steekincident of de dag erna overleden zijn. U wordt gevraagd hoe u daarachter kwam en verklaart dat uw moeder het u zei via de telefoon toen u zich al in Mexico bevond (CGVS (...) - 30.09.2020, p.7). Wanneer geconfronteerd met uw eerdere verklaringen zegt u dat u zich herinnert gezegd te hebben dat hij overleden is, wat niet overeenkomt met de informatie die u het CGVS gaf tijdens het vorige persoonlijk onderhoud. U tracht deze tegenstrijdigheid te verklaren door te zeggen dat u er pas in Mexico achter kwam dat C.P. overleden was. Mocht dat echter het geval zijn dan was u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS al op de hoogte van zijn overlijden en zouden uw verklaringen hierover consequent moeten zijn. De protection officer vraagt u vervolgens om even na te denken en de waarheid te zeggen. U blijft er echter bij dat C.P. overleden is en dat u hiervan op de hoogte werd gebracht toen u in Mexico aankwam (CGVS (...) - 30.09.20, p.7-8). Aangezien deze steekpartij de aanleiding was van uw vertrek uit het land en u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate aangetast.

Bovendien mag men toch verwachten dat u, mocht u effectief dergelijke traumatische ervaring hebben meegemaakt, op de hoogte zou zijn van de toestand van uw vriend of dat u er achteraf probeerde achter te komen. Uw gebrek aan interesse in het lot van uw vriend, doet dan ook verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ten tweede is het ook merkwaardig dat, als C.P. effectief overleed, u geen enkel bewijs zou kunnen voorleggen van het overlijden van uw vriend. U beweert bovendien ook op uw vorige facebookaccount bevriend te zijn geweest met hem. Na het uitspitten van uw beide accounts kan er echter geen enkel spoor van uw vriend worden terug gevonden. Er wordt wel degelijk een profiel gevonden op naam van C.P., met wie u bevriend bent, maar van hem beweerde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud al dat hij het niet is en dat u deze persoon enkel kent onder de naam C.I., wat weinig aannemelijk is aangezien u vlak daarvoor tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud beweerde dat u maar één persoon kent met de naam C.P. (CGVS (...) - 10.03.2020, p.17, CGVS (...) - 30.09.2020, p.7). Wat er ook van zij, het feit dat u nalaat enig bewijs te leveren over de dood of zelfs het bestaan van uw vriend zet de geloofwaardigheid van uw verhaal verder op losse schroeven.

Verder verklaart u dat de bendeleden ook na uw vertrek uit het land actief naar u op zoek bleven. U zegt dat u toen u in Mexico was chatte met een vriend van u genaamd J. Die zou u via facebookmessenger gezegd hebben dat de bendeleden achter u aan zaten en naar u vroegen. U wordt gevraagd de berichten hiervan te tonen, waarop u verklaart dat het via uw oud facebookprofiel was en dat u hier niet meer op kan. Ook hier slaagt u er dus opnieuw niet in uw verklaringen met enig bewijs te onderbouwen (CGVS (...) - 30.09.20, p.11).

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen na de inbraak van 5 januari 2018, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw bewering dat de bendeleden maandenlang bij uw moeder en bij uw vrienden kwamen vragen waar u was.

In de eerste maanden van 2018, nadat u naar Mexico vertrok, zou uw vriendin meerdere keren aangesproken zijn door bendeleden van de bende 18 met de vraag waar u was. Ook hier wordt de geloofwaardigheid al aangetast doordat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die daaraan vooraf zouden zijn gegaan. De verklaringen die uw vriendin hierover aflegt zijn echter ook dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Er wordt haar tijdens haar persoonlijk onderhoud immers meermaals gevraagd om te kaderen hoe dat dan precies in zijn werk ging dat die bendeleden naar u kwamen vragen. Ze komt echter niet verder dan te zeggen dat ze haar vroegen of zij iets over u wist en dat ze zei van niet.

Ze zegt ook dat de benedeleden 'in het begin' naar u vroegen en pas maanden later het schoonheidssalon binnen vielen (CGVS (...), p.11). Even later tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart ze dan weer dat ze in april pas begonnen te vragen naar u. Op de vraag waarom ze daar drie maanden mee zouden wachten moet ze het antwoord schuldig blijven (CGVS (...), p.14). Door haar inconsistente verklaringen weet ze dan ook niet aannemelijk te maken dat de benedeleden u effectief zouden zijn komen zoeken.

In mei 2018 zouden enkele benedeleden het schoonheidssalon van uw schoonmoeder zijn binnen gevallen. Daarbij verklaart uw vriendin dat ze haar gingen doden als ze geen info gaf. Volgens haar verklaringen heeft zij echter aan de benedeleden gezegd dat ze van niets wist waarop de benedeleden zonder meer vertrokken zouden zijn. Het is echter niet aannemelijk dat de benedeleden maanden na de feiten nog zo met de zaak zouden bezig zijn, dat zij het schoonheidssalon zouden binnen vallen en dat zij dan zonder verder iets te ondernemen genoeg zouden nemen met het antwoord dat uw vriendin niet wist waar u was (CGVS (...), p.16). Na dit incident zou het schoonheidssalon gesloten zijn en heeft uw vriendin of haar familie niets meer van de benedeleden vernomen. Jullie verklaringen omtrent deze gebeurtenissen weten dan ook niet te overtuigen dat deze feiten zich effectief zouden hebben voorgedaan.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de feiten die zich afspeelden in El Salvador worden ook de feiten die zich in Mexico zouden hebben voorgedaan, en die u linkt aan de feiten in El Salvador, niet geloofwaardig bevonden. Hoe dan ook moet uw vrees beoordeeld worden ten opzichte van El Salvador, het land van uw nationaliteit.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat het uitermate toevallig zou zijn dat u op een dag aan een tacakraam staat in Mexico-Stad, een stad met bijna 9 miljoen inwoners, en daar wordt opgemerkt door een bendelid dat u kende vanuit uw streek in El Salvador. Zelfs al mocht zoiets gebeuren is het niet geloofwaardig dat deze persoon speciaal om u te zoeken naar Mexico zou zijn afgezakt en zou hebben geroepen: "We hebben u eindelijk gevonden" (CGVS (...) - 10.03.2020, p.13, CGVS (...) - 30.09.2020, p.13). Evenmin is het aannemelijk dat die benedeleden dan vervolgens exact wisten naar welk skatepark ze moesten gaan en aan welke personen ze info over u moesten vragen en dat ze u op die manier gelokaliseerd zouden hebben. Ook uw verklaring zijnde dat u de enige Salvadoraan zou zijn in Mexico-Stad die skatete is niet geloofwaardig. Daarbij komt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat het bendelid dat u herkende in Mexico-Stad El Barba (de baard) heet (CGVS (...) - 10.03.2020, p.13). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat het een bendelid was uit Tepecoyo maar dat u niet weet hoe hij genoemd wordt. Er wordt u nog gevraagd om hem te beschrijven en of hij opvallende kenmerken had, maar op geen enkel moment vermeldt u iets over een baard. Er wordt u gezegd dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zijn bijnaam vermeld heeft en u wordt gevraagd of u zich het dan herinnert, hierop moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U wordt geconfronteerd met het feit dat u vorige keer zei dat het El Barba was. Daarop zegt u dat u hem waarschijnlijk vermeld had omdat hij één van de machtigste benedeleden in Tepecoyo is en dat u er vanuit ging dat El Barba dan iemand gestuurd had om u te zoeken, maar dat hij het niet zelf was. Dat u uw verklaringen wijzigt naarmate u op inconsistenties gewezen wordt, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen eens te meer aan.

Eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u bovendien al gevraagd naar namen van benedeleden in uw buurt en toen hebt u El Barba niet genoemd. Als dat effectief degene zou zijn die u zocht en hij één van de belangrijkste in Tepecoyo was, dan zou men toch mogen verwachten dat u hem op zijn minst genoemd had (CGVS (...) - 30.09.2020, p.12, p.15). Uit deze inconsistenties blijkt dan ook wederom het ongeloofwaardige karakter van uw verhaal.

Gezien bovenstaande elementen kan besloten worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn en dat u bijgevolg op basis van deze motieven niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie van Genève. Evenmin zijn er op basis van deze motieven zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art.48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Los daarvan getuigt uw terugkeer naar El Salvador, het land waar u beweert voor uw leven te vrezen, in de zomer van 2019 evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze vaststellingen.

Om uw verzoek te staven legt u documenten neer van het statuut dat u verkregen hebt in Mexico.

Het gaat hierbij om het statuut van 'proteccion complementaria', wat betekent dat u niet als vluchteling erkend werd, maar dat u een 'aanvullende bescherming' kreeg. Dat houdt in dat u, volgens de Mexicaanse wetgeving, na analyse door de Mexicaanse autoriteiten niet terug gestuurd werd naar het grondgebied van een ander land (zijnde El Salvador) waar uw leven zou worden bedreigd of waar u het risico zou lopen te worden onderworpen aan foltering of andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Wat betreft deze procedure wordt opgemerkt dat uw verklaringen en ervaringen door Mexico behandeld werden in de door hun daarvoor opgestelde procedure. Het resultaat van deze procedure heeft verder geen invloed op de procedure die u hier in België doorloopt. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u immers diepgaand bevraagd en werd tot de conclusie gekomen dat de feiten die u aanhaalt niet geloofwaardig bevonden zijn. Bijgevolg kan uw relaas dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van een statuut van internationale bescherming."

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker oordeelde bovendien nog terecht dat hij op grond van de aangehaalde afpersingsfeiten geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt:

"Wat betreft uw verklaring dat uw moeder in Tepecoyo, La Libertad, zes maanden lang maandelijks een renta van 45 dollar moest betalen, wordt opgemerkt dat dit zich beperkt tot afpersing. Afpersing is, hoewel verwerpelijk, een feit van gemeenrecht en houdt bijgevolg geen verband met de criteria van de Conventie van Genève. Dergelijke laakbare praktijken kaderen in de algemene situatie in El Salvador en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, temeer omdat het om een laag bedrag ging, de afpersing slechts zes maanden duurde, en u jullie nadien van deze renta verlost bleken (CGVS (...) – 10.03.2020, p. 9 & CGVS (...) - 30.09.2020, p. 4-5). Ook het loutere feit dat u bij deze afpersing in contact komt met criminelen volstaat niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die deze motivering kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. Deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster oordeelde verder terecht dat uit de door verzoekster ingeroepen problemen met J.R. ongelooftwaardig, minstens onvoldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aan te tonen.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal niet van haar kan verwachten dat zij bewijs neerlegt dat J.R. tot een bende behoort, noch dat zij alle informatie kan geven over de moord die hij zou hebben gepleegd. De Raad wijst er evenwel op dat van verzoekster, die beweert dat zij wordt lastiggevallen en gestalkt door J.R. die volgens haar verklaringen banden zou hebben met een bende, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij meer informatie zou bekomen hierover en dat zij haar beweringen hierover tracht te staven aan de hand van concrete elementen of gegevens. De Raad stelt in navolging van de bestreden beslissing in haar hoofde echter vast dat dit niet het geval. In dit verband benadrukt de Raad nog dat verzoekster evenmin enig bewijs neerlegt dat de aangevoerde problemen met J.R. zouden kunnen staven. Verzoekster kan bovendien niet gevolgd worden in zoverre zij stelt dat zij overtuigende verklaringen heeft afgelegd over de ingeroepen problemen met J.R., gezien er in haar bestreden beslissing terecht op werd gewezen dat (i) het niet aannemelijk is dat de berichten van J.R. plots zouden stoppen bij verzoeksters vertrek nu zij aangaf dat J. haar al maanden niet had gezien en zij aldus niet kon weten dat zij het land verlaten had, (ii) het evenmin weinig aannemelijk is dat verzoekster verklaarde dat J.R. haar bedreigde en zei dat hij haar routes kende, doch dat zij toch steeds aan hem kon ontkomen wanneer hij haar opwachtte op de campus en (iii) verzoekster tevens inconsistente verklaringen aflegde over deze bezoeken van J.R. op de campus. Verzoekster brengt geen concrete of dienstige argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan deze vaststellingen. De Raad is dan ook van oordeel dat op basis van het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing in verzoeksters hoofde, dient te worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten door J.R. Minstens oordeelde de bestreden beslissing terecht dat de door verzoekster beweerde ongewenste benaderingen en seksueel getinte berichten door J.R. onvoldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde af te leiden, temeer nu verzoekster niet *in concreto* heeft aangetoond dat J.R. werkelijk tot een bende behoort en uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing kan blijken dat zij evenmin *in concreto* aannemelijk maakt dat zij omwille van deze stalking ooit fysiek zou zijn bedreigd of aangevallen.

Verzoeksters verwijzing naar algemene informatie over de gevaren voor vrouwen die de avances van bendeleden weigeren is dan ook niet relevant, nu zij niet aantoonde dat zij werkelijk benaderd werd door

een bendelid. Verzoekster slaagt er dan ook niet in haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U verklaart dat u sinds begin 2019 gestalkt werd door J.R.. Hij zei zelf geen lid te zijn van een bende, maar wel vrienden te hebben bij de bende 18 (CGVS (...), p.18). U verklaart ook dat u na uw vertrek via uw moeder vernam dat J.R. betrokken zou zijn bij de bendes en dat hij zelfs één van zijn burens vermoord zou hebben. U weet hier echter geen verdere informatie over te geven en slaagt er niet in te overtuigen dat deze feiten zich effectief zouden hebben voorgedaan (CGVS (...), p.19). Deze elementen volstaan niet om aan te tonen dat deze J.R. – op welke manier dan ook – betrokken zou zijn bij de bende 18.

J.R. zou u onnoemelijk veel keren gecontacteerd hebben door u te bellen en berichten te sturen. Hij bedreigde u en zei dat hij wist hoe laat u uw huis verliet en hoe laat u bij de universiteit aankwam (CGVS (...), p.12). Van deze conversaties kan u echter geen enkel bewijsstuk voorleggen. U zou verschillende simkaarten gehad hebben met verschillende nummers maar u legt niets voor (CGVS (...), p.12, p.17, p.19). Mocht J.R. u echter gedurende een lange tijd frequent hebben lastig gevallen mag men toch verwachten dat u iets van bewijs kan voorleggen om uw verklaringen te staven. Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat die berichten plots stoppen op het moment dat u het land verlaat aangezien u aangeeft dat u J.R. al maanden niet meer zag en hij dus niet kon weten dat u het land verlaten had (CGVS (...), p.11).

Verder verklaart u dat J.R. twee keer naar uw universiteit zou gekomen zijn zonder iets te ondernemen. Volgens u kon hij niets doen omdat u steeds langs de achterkant wist te ontkomen (CGVS (...), p.13). Het is echter weinig aannemelijk dat hij u steeds bedreigde, zegt dat hij uw routes kent en weet waar u studeert en woont, maar dat u er toch in slaagde aan hem te ontkomen op de campus. Bovendien zegt u eerst dat J.R. u twee keer stond op te wachten aan de universiteit en zegt u later tijdens uw persoonlijk onderhoud dat het drie of vier keer was (CGVS (...), p.12, p.17). Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van uw beweringen aan.

Nadat u stopte met studeren en uw familie van kerk veranderde, in juli 2019, kreeg u nog seksueel getinte berichten van J.R., maar zag u hem niet meer (CGVS (...), p.18). Het gegeven dat iemand u ongewenst benadert en seksueel getinte berichten stuurt is weliswaar verwerpelijk, maar niet voldoende zwaarwichtig om beschouwd te worden als daad van vervolging of als ernstige schade.

Daarnaast spreekt u nog van een éénmalig incident op de campus waarbij een voor u onbekende man u bij de arm greep. U maakt echter niet aannemelijk dat dit incident verband zou houden met uw problemen met J.R.. De man zou zonder meer vertrokken zijn en u hebt geen idee wie hij is (CGVS (...), p.17-18). U wordt gevraagd waarom J.R. u zelf niet zou kunnen benaderen en zegt dat u het niet weet, maar misschien omdat het makkelijker was voor een onbekende u vast te pakken dan dat hij het zelf zou doen. Het is echter niet logisch dat J.R., die u al jaren kende, u dan niet zelf zou benaderen aangezien hij hier zo veel mogelijkheden toe had. Hij wist waar u naar school ging, hij kende de routes die u nam, jullie gingen naar dezelfde kerk en hij kende u en uw familie al jaren (CGVS (...), p.6, p.12, p.) Bijgevolg moet deze gebeurtenis dan ook als een geïsoleerd incident beschouwd worden. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen over dit incident enkel dat een man u bij de arm greep, waarop u zich lostrok en de man vertrok (CGVS (...), p.12, p.17). Deze gebeurtenis is onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Verder haalt u nog aan dat u éénmalig gevolgd werd door een auto en dat u misschien dacht dat iemand u in de wagen wilde trekken. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat dit incident enig verband houdt met uw problemen met J.R.. Bovendien verklaart u dat de auto dichterbij kwam en dat toen bleek dat u de persoon of personen die erin zaten niet kende, verder is er niets gebeurd. U weet dan ook niet te overtuigen dat de auto daar effectief voor u reed. Uit deze specifieke situatie kan dus evenmin een nood aan bescherming worden afgeleid aangezien er eigenlijk niets gebeurde en u hier persoonlijk geen verdere problemen door ondervond (CGVS (...), p.12).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. U legt 4 foto's voor waarop J.R. te zien is. Hoewel het best mogelijk is dat de persoon op deze foto de J.R. is waarover u spreekt en dat die naar dezelfde kerk ging, bieden ze geen steun voor uw bewering dat hij u lastig viel. De andere foto die u voorlegt is een foto waarop u zelf te zien bent in de kerk. Deze heeft evenmin invloed op de beslissing.

U legt ook nog een foto neer waarop uw universiteit te zien is, deze heeft ook geen verdere bewijswaarde om uw verklaringen te onderbouwen. Op 5 oktober 2020 ontving het CGVS een mail van uw advocaat met drie profielen van J.R.. Hier is geen informatie uit af te leiden die steun biedt voor uw bewering dat hij u lastig viel, noch voor uw bewering dat hij lid zou zijn van of vrienden zou hebben bij de bende 18."

De neergelegde paspoorten, identiteitskaarten en studentenkaart (administratief dossier verzoeker, stuk 6, nrs. 1-2; administratief dossier verzoekster, stuk 6, nrs. 1-3) bevatten slechts persoonsgegevens die geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande analyse.

Gelet op het voorgaande, maken verzoekers niet *in concreto* aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar El Salvador dreigen te worden geviséerd of vervolgd door de bendes. Het betoog dat zij daardoor uiting geven aan een politieke overtuiging en dat informatie over hun verzet wordt doorgegeven binnen de bendes en zij daardoor in een negatief daglicht kunnen komen te staan en dat er geen intern vluchtalternatief is aldus niet dienstig. Het louter verwijzen naar algemene objectieve informatie die geen betrekking heeft op hun persoon, kan immers niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Waar verzoekers betogen dat er geen bescherming van de nationale autoriteiten beschikbaar is, wijst de Raad erop dat, vermits geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen met de bendes, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.

Verzoekers stippen aan dat uit de COI Focus "*Retour au pays des ressortissants*" van Cedoca van 12 juli 2019 en de geactualiseerde versie van 9 januari 2020 blijkt dat personen die reeds eerder problemen met bendes ondervonden een groot risico lopen om in geval van terugkeer ernstige problemen te ondervinden. Voorts wijzen verzoekers erop dat een verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure, wat de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan in zekere mate aantast.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar haar risicoprofiel als jonge vrouw in El Salvador, merkt de Raad op dat uit de beschikbare informatie niet kan blijken dat verzoekster louter omwille van het feit dat zij een jonge vrouw is en haar aanwezigheid in El Salvador zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad merkt echter op dat hierboven reeds werd geoordeeld dat de door verzoekster aangevoerde problemen ongeloofwaardig dan wel onvoldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aan te tonen. Zij brengt voor het overige geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij omwille van haar profiel als jonge vrouw zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden.

Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Het vereiste minimumniveau van ernst wordt niet bereikt, omdat uit het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en in het licht van de situatie in El Salvador, verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' beweerde ondergane vrees voor vervolging of ernstige schade, zodat zij zich niet dienstig kunnen beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers' voorgehouden vervolging, hun beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers (verzoekschrift, stukken 3-6 en 8-9) ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is, in tegenstelling tot hetgeen verzoekers beweren in hun verzoekschrift. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt echter dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP